

DE TOVERVIS

Lang geleden, toen de Haarlemmermeer nog water was, stond aan de rand van dat meer een houten huis waar een visser woonde met zijn vrouw.

Elke nacht voer hij met zijn houten bootje naar zee waar hij net genoeg ving om van te eten en van te leven.

Op een nacht, toen het volle maan was, dobberde de visser in zijn bootje over het spiegelgladde water. Hij had nog niets gevangen en het werd al bijna licht.

Opeens zag hij een glinstering onder zijn boot. Een grote gedaante gleed voorbij en zijn hengel boog krom. Had hij eindelijk beet?

Met grote snelheid werd hij met boot en al door het water gesleurd waarna zijn boot te pletter sloeg op een rots bij het strand.

De arme visser krabbelde verschrikt overeind met zijn hengel nog in de hand. Aan zijn haak hing de mooiste vis die hij ooit had gezien.

In het licht van de opkomende zon leek de kop wel van goud en de schubben hadden alle kleuren van de regenboog.

'Alsjeblieft visser, laat mij gaan want ik ben de koning van de zee' zei de vis.

Betoverd door de prachtige vis bevrijdde de visser hem meteen van de haak.

'Duizendmaal dank goede visserman' zei de tovervis, 'en als ik ooit iets kan terugdoen, hoef je mij alleen maar te roepen met een lied'

De visser keerde naar huis terug en vertelde zijn vrouw wat hem was overkomen.

Zijn vrouw zei 'Het minste wat je kunt vragen is toch wel een nieuwe boot?'

En nog diezelfde ochtend keerde de visser terug naar het strand en zong een lied.

Koning van de vissen

Koning van de zee

Wat kan ik mij wensen

ben gelukkig en tevree

Hoewel mijn huisje klein is

Warm en knus en fijn is

Zou ik graag iets vragen

Al was het niet mijn idee...

'Wat kan ik voor je doen?' vroeg de tovervis.

'Ik zou heel graag een nieuwe boot wensen,' zei de visser beleefd 'want mijn boot is verwoest'

'Ik geef je een schip' zei de vis. 'Een schip zo groot als in je dromen. Maar beloof me dat je nooit meer zult vissen.'

Toen de visser dat had beloofd, verdween de vis en uit het water verrees een groot zeilschip.

'Wat moet je daar nu mee?' schreeuwde de vrouw van de visser toen hij thuiskwam. Maar de visser was eindelijk kapitein en kon niet wachten om de oceanen te bevaren. Zijn vrouw was daar helemaal niet zo blij mee en zei 'Goed, ga maar lekker alleen weg met je schip. Maar regel een paleis voor je arme vrouw die achterblijft'

(lied)

De tovervis hoorde het lied van de visser en vroeg 'Wat kan ik voor je doen?'
'Mijn vrouw wil in een paleis wonen. Ik hoop dat je haar wens kunt vervullen voordat ik vertrek.'
'Ga maar naar huis en kijk of je haar kunt vinden' zei de tovervis en verdween weer in de golven.

Toen de visser naar zijn houten huis wilde terugkeren, zag hij daar een prachtig paleis. Na lang zoeken vond hij zijn vrouw die ontevreden uit een torenkamer naar buiten keek.
'Het paleis is zo groot, ik zou het graag eens van boven willen zien' zei ze.
'Ga terug naar de vis en vraag om een vliegtuig'.

(lied)

'Wat kan ik voor je doen?' vroeg de tovervis.
'Mijn vrouw is erg blij met haar paleis maar wil het ook zo graag van boven zien'.
'Ga naar huis, er staat al een vliegtuig voor haar klaar'.

En samen vlogen zij over het grote paleis waar ooit hun knusse huisje stond. Maar nog steeds was zij niet gelukkig.
'Maar wat wil je dan nog meer?' vroeg de visser.
'Ik wil land! Zover als ik kan kijken' zei zijn vrouw. 'Want wat heb ik aan al dat water? Toe, roep die vis nog één keer...'

Beteuterd stond de visser weer aan het meer en zong met hese stem:

(lied)

'Wat kan ik voor je doen?' vroeg de tovervis.
Mijn vrouw houdt niet van de zee. Ze wil land om haar paleis, zover als ze kijken kan.
'Goed,' zei de vis 'ga maar naar huis, ze heeft wat ze wil'

Toen de visser zijn vrouw weer bij het torenraam vond, kon hij zijn ogen niet geloven. Waar ooit zijn geliefde Haarlemmermeer lag, zag hij zover hij kon kijken alleen maar land. Naast het vliegtuig lag zijn schip op het droge.
'Wat moet ik met een schip zonder water?' riep de visser wanhopig en rende er naartoe.
Toen hij het schip naderde zag hij plotseling de tovervis die vastzat in het zand. Happend naar adem glansden zijn prachtige kop en de gekleurde schubben in het zonlicht.
'Wat is er gebeurd?' vroeg de visser aan de tovervis, die wist dat hij zonder water niet zou overleven.
'Jij hebt mijn leven gespaard en daar wilde ik je voor bedanken' sprak de vis met zachte stem.
'Jammer genoeg kan ik voor mijzelf niets wensen en betekent jouw wens mijn einde.'

De visser werd nu zo verdrietig en had zoveel spijt dat hij dikke tranen hilde. Zijn tranen vielen naast de tovervis in het zand en vormden daar een grote plas. De plas werd groter en groter, er ontstond zelfs een rivier. De rivier van tranen bevrijdde zijn schip maar spoelde het paleis en het vliegtuig naar zee.

De visser zat huilend aan boord van zijn schip en pas toen hij zag dat ook de tovervis was losgekomen uit het zand, stopten zijn tranen. Samen met de tovervis verdween hij met zijn schip naar de oceaan, op zoek naar nieuw land.

Dit sprookje, dat speciaal werd geschreven bij de SunBinFish, is een vrije bewerking van het verhaal 'Van de visser en zijn vrouw' Dit sprookje uit Kinder- und Hausmärchen werd in 1812 opgetekend door de gebroeders Grimm. Het verhaal is ook bekend geworden door de versie van Van Nelle uit de kinderboekenserie Piggelmee.

SUN
BIN

tekst en concept: Lennaert Roos
lokatie: [Park 21](#), speeltuin Kleiland

Voor meer informatie bezoekt u onze website
WWW.SUNBIN.NL of stuur een e-mail naar info@sunbin.nl